

دوتا ۲۰۴	عهد جدید ۳
	منشاء کتابهای عهد جدید - قسمت ۳ (انتقال)
T = معلم ۱ (تعلیم توسط معلم ۱)	

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید . با کمک این مجموعه تعلیمی فرصت خواهید داشت که یاد بگیرید کتاب مقدس را بشناسید . در حالیکه به این برنامه گوش می کنید در يك دفترچه ، یادداشت بردارید و یا برنامه را ضبط کنید . نخست در مورد منشاء هر کتاب یاد خواهیم کرد . یعنی : نویسنده ، تاریخ و محل نگارش . دوم ، در مورد نحوه تقسیم بندی آن کتاب یاد خواهیم گرفت . سوم ، محتوی اصلی و پیغام هر کتاب مقدس را یاد خواهیم گرفت و بالاخره یاد خواهیم گرفت که چطور بعضی قسمتهای مشکل آن کتاب را درک کنیم . تعلیم امروز این است : منشاء عهد جدید - بخصوص منشاء نامه های عمومی و مکاشفه . بعد از آن ، نحوه انتقال رونوشت کتابهای عهد جدید را شرح خواهیم داد . ما نامه های عمومی را به ترتیب زمان نگارش آنها بررسی خواهیم کرد .

نکته ۱ . نامه یعقوب .

اول . تاسیس کلیساهای مسیحی یهودیان . اعمال فصل ۶ ، ۸ ، ۱۱ شرح منشاء کلیساهای مسیحی یهودی است . چند نوع یهودی مختلف در اورشلیم زندگی می کردند که اغلب آنها یهودیانی بودند که به زبان رایج آرامی سخن می گفتند . در آنجا بسیاری یهودیانی زندگی می کردند که هلنیستیک نامیده می شدند یعنی یهودیانی که یونانی صحبت می کردند و دارای فرهنگ یهودی بودند (اعمال ۶ : ۱) . بالاخره کسانی که ایمان یهودی را پذیرفته بودند و آنها را یونانی های خدا ترس می نامیدند یعنی کسانی که قبلا کافر بودند و یهودیت را پذیرفته و دارای فرهنگ یهودی بودند (اعمال ۱۷ : ۴) . این یهودیان یونانی زبان که یهودیت را پذیرفته بودند اغلب از آسیای صغیر ، ترکیه امروزی و قبرس در شمال و از سیرن و اسکندریه در جنوب آمدند . و حتی در اورشلیم خودشان کنیسه داشتند (اعمال ۶ : ۹ و ۱۱ : ۲۰) . در مورد ۳۲ - ۳۴ میلادی بخصوص با استیفان بحث می کردند که خودش یونانی زبان بوده و یهودی ای بود که مسیحی شده بود ، اما نتوانستند در مقابل حکمت و قدرت روح القدس که از طریق آن سخن می گفت مقاومت کنند . یهودیان یونانی زبان او را تا به مرگ سنگسار نمودند . جفایی عظیم بر علیه یهودیان یونانی زبانی که در اورشلیم مسیحی شدند به پا خواست . این مسیحیان یونانی زبان در سرتاسر یهودیه ، سامره و تا به سواحل فیلیقیه ، قبرس و بالاخره انطاکیه سوریه پراکنده شدند . و به هر جا که می رفتند انجیل را به یهودیان یونانی زبان اعلام کرده و کلیساهایی تاسیس می نمودند . این کلیساها شامل یهودیان یونانی زبانی بود که ایمان آوردند . به این کلیساها بود که یعقوب نامه اش را به زبان یونانی نوشت .

دوم . نویسنده يك نامه به این کلیساهای یهودی یونانی زبان .

یعقوب برادر عیسی بود و گرچه بعدها یکی از رهبران کلیسای اورشلیم بود نامه اش را به مسیحیان یهودی یونانی زبانی نوشت که " در سرتاسر جهان پراکنده اند " (۱ : ۱) . او در نامه خود به تمام مسیحیان سرتاسر جهان اشاره می کند که از اورشلیم و بعد از جفایی که با استیفان شروع شد پراکنده شدند . در آن زمان او هنوز از وجود مسیحیان غیریهودی اطلاعی نداشت . این نشان میدهد که یعقوب باید نامه خود را قبل از ۴۴ میلادی نوشته باشد یعنی زمانی که کلیسای اورشلیم شنید که بسیاری از امتهای غیریهودی در انطاکیه مسیحی شدند . باید نتیجه بگیریم که یعقوب حدود ۴۳ - ۴۴ میلادی نامه اش را از اورشلیم به کلیسای مسیحیان یهودی یونانی زبان نوشته است که در سرتاسر جهان پراکنده شده اند . هدف نامه یعقوب خیلی شبیه موعظه سر کوه عیسی است یعنی قرار دادن معیارهایی برای زندگی مسیحی .

نکته ۲ . نامه های پطرس .

پطرس رسول نویسنده دو نامه است . نخستین نامه او برخورد با خطرهایی است که از خارج از کلیسا وارد می شوند یعنی جفا . دومین نامه برخورد با خطرهای داخلی کلیسا یعنی معلمین کاذب است . پطرس دو نامه اش را به کلیسایی می نویسد که پولس بنا کرده و احتمالا در زمانی است که پولس در سفر به اسپانیاست . به همین دلیل است که او مشخصا در نامه اش اشاره ای به پولس نمی کند .

اولین نامه پطرس . در حالیکه پولس در روم غایب بود و پطرس همراه با سیلاس و مرقس دوباره به روم آمد (اول پطرس ۵ : ۱۲ - ۱۴) . طی اولین حبس پولس در روم ، مرقس با او بود (کولسیان ۴ : ۱۰) و در روم اقامتی طولانی داشت . در روم پطرس اخباری راجع به کلیساهای آسیای صغیر دریافت کرد . اغلب اعضاء در آنجا از امتها بودند و تحت جفای شدید بودند که شاید بیشتر از جانب همکاران زندگی روزمره آنها بود . غلامان ایماندار توسط اربابانشان ، زنان ایماندار از

جانب شوهرانشان و خانواده های مسیحی توسط همسایگان کافرشان مورد مخالفت قرار گرفتند (۴ : ۱۲) . گر چه نمی دانیم که آیا پطرس در آسیای صغیر حتی کار کرده باشد اما به عنوان يك رسول و طیفه داشت که مواظب کلیسا باشد صرف نظر از اینکه در کجای دنیا قرار داشته باشد . هدف او تقویت مسیحیان بود که در رنج بودند و تشویق آنها بود که با توجه به امید آینده شان زندگی مقدسی داشته باشند . تعلیم پطرس در ارتباط با دولت رومی آنقدر مسالمت آمیز است که مناسب ترین زمان برای نگارش آن قبل از تابستان ۶۴ میلادی است یعنی زمانی که جفای معروف مسیحیان توسط نیرون شروع شد . او اول پطرس را از روم در حدود ۶۲ - ۶۳ میلادی به کلیساهای آسیای صغیر نوشت .

دومین نامه پطرس . پطرس ، نامه دوم پطرس را از روم در ۶۳ میلادی کمی قبل از مرگش نوشت (۱ : ۱۴) . یعنی قبل از جفاهای نیرون در روم در ۶۴ میلادی . هدف او تقویت مسیحیان در مقابل معلمین کاذب و بدعتها بود .

نکته ۳ . نامه به عبرانیان .

نمی دانیم چه کسی این نامه را نوشت و مخاطب او چه کسانی بودند همچنین در مورد تاریخ و محل نگارش هم چیزی نمی دانیم .

اول . عبرانیان مسیحیانی بودند که از يك زمینه ناموافق با یهودیت مرسوم ، ایمان آوردند . عبرانیان ، ایمانداران یهودی نژاد پیروی عیسی مسیح بودند که زمینه آنها زیاد مانند یهودیت مرسوم و سنتی اورشلیم نبود . و مراسم آنها در معبد ، مانند یهودیت غیرسنتی جوامعی مانند اسین ها و غمرانی ها بود . بر طبق یوسفوس مورخ ، چنین جوامع یهودی ، زمانی باعث تمایز خود از سایر یهودیان می شدند که در زمان انجام مراسم قربانی ها به مراسم تطهیر که به انجام آن عادت داشتند اولویت می دادند . معلوم است که جامعه یهودی در روم ویژگی های غیرسنتی بخصوص تعمید و مراسم تطهیر را نگاه می داشتند . و با مسیحی شدن این یهودیان بعضی از این اعمال به جامعه مسیحی در روم نفوذ یافت . بر طبق عبرانیان ۶ : ۲ مسیحیان عبرانی علاقه زیادی به مراسم تطهیر و تعمید داشتند .

دوم . نامه به عبرانیان از روم فرستاده شد . در عبرانیان ۱۳ : ۲۴ نویسنده از طرف ” مسیحیان ایتالیا “ سلام می رساند که معنی آن این است که این نامه یا از روم یا به روم نوشته شده است . پدر کلیسا ، کلیمنت روم با نامه به عبرانیان در ۹۶ میلادی آشنایی داشت . پس بر طبق اسناد ادبی موجود ، اولین مکانی که در آن به نظر می رسد نامه به عبرانیان را می شناختند روم بود . به علاوه کتاب رومیان نشان می دهد که کلیسای روم دارای زمینه مسیحی - یهودی بود (رومیان ۱۱ : ۱۳ ، ۱۸) . در کل ، کلیسای روم ، کار ماموریت جهانی در میان امتها را پذیرفته بود اما گروه محافظه کار کوچکی از آنها از اصول محافظه کارانه و سنتی یهودیت دست برداشتند . نامه به عبرانیان بخصوص به این مسیحیان یهودی نژاد در کلیسای روم اشاره می کند .

سوم . نامه به عبرانیان قبل از ۶۴ میلادی نوشته شد . در عبرانیان ۱۳ : ۲۳ نویسنده تاکید می کند که تیموتائوس از زندان آزاد شده است یعنی این نامه در قرن اول میلادی نوشته شده است . بر طبق این نامه مراسم معبد هنوز ادامه دارد . پس این نامه باید قبل از ۷۰ میلادی نوشته شده باشد یعنی سالی که اورشلیم و معبد تخریب شدند . در عبرانیان ۲ : ۳ نویسنده طوری از خودش و شنوندگانش صحبت می کند که احتمالاً میتوانیم آنها را از شاگردان رسولان بدانیم . این مسیحیان ممکن است یهودیان و یا امتهایی بودند که یهودی شده بودند ، به روم آمده و در روز پنطیکاست حضور داشتند و موعظه های رسولان را شنیده و معجزات آنها را دیده بودند . بر طبق عبرانیان ۱۰ : ۳۲ - ۳۴ آنها متحمل جفا شده بودند و ممکن است این جفا مربوط به اخراج جامعه یهودی از روم توسط کلادیوس در ۴۹ میلادی باشد . سِئِنْتَوِیوس مورخ مینویسد ، کلادیوس آنها را اخراج کرد چون ” آنها مدام در آشوبهایی که به تحریک کرسنتوس اتفاق می افتاد افرات می کردند “ . پرسکیلا و آکیلا در همین زمان از روم به قرنتیس فرار کردند جایی که پولس در ۵۰ میلادی آنها را ملاقات کرد . اینگونه اخراج به احتمال زیاد ، حتما همراه با تهمت عمومی ، جفا ، حبس و چپاول شدید از سوی مردمان روم بود . بر طبق عبرانیان ۱۲ : ۴ ، این مسیحیان هنوز این دعوت را نداشتند که به خاطر ایمانشان بمیرند همانند نمونه جفا در زمان نیرون در ۶۴ میلادی . پس نتیجه می گیریم که نامه به عبرانیان قبل از ۶۴ میلادی به مسیحیان روم نوشته شده است .

نکته ۴ . نامه به یهودا

یهودا برادر یعقوب ، رهبر کلیسای اورشلیم بود . او نامه اش را حدود ۶۸ - ۶۴ میلادی به همان کلیساهای آسیای صغیر نوشت که پولس رسول به آنها دو نامه نوشته بود . در خواست او در آیه ۱۷ ، ” ای عزیزان ، سخنان رسولان خداوند ما عیسی مسیح را به یاد آورید “ مربوط به معلمین کاذب است که احتمالاً مربوط به درخواست پولس در اول تیموتائوس ۴ و سوم تیموتائوس ۳ و بخصوص درخواست پطرس رسول در پطرس ۲ است . در این نامه به نظر می رسد انگار این معلمین

کاذب قبلا به داخل کلیسای مسیحی وارد شده تا اعمال مخرب خود را انجام دهند. هدف پطرس هشدار به کلیساهای مسیحی است که از وجود این معلمین کاذب آگاه باشند.

نکته ۵. نامه های یوحنا.

بعد از مرگ پطرس و مرگ بلافاصله پولس، خداوند، رهبر دیگری برای کلیساهای آسیای صغیر مهیا کرد. یعنی یوحنا رسول. احتمالاً مدت کوتاهی بعد از اینکه جنگ یهودی بر علیه روم در ۶۶ میلادی آغاز شد زمانیکه مسیحیان اورشلیم به "پلا" رفتند، یوحنا رسول و سایر کسانی که عیسی را دیده و سخنان او را شنیده بودند به افسس در آسیای صغیر رفتند پدر کلیسا، "ایرانیوس" می گوید که یوحنا رسول دائماً در افسس زندگی و کار می کرد تا زمان قیصر، "تراژان" که بین ۹۸ - ۱۱۷ میلادی سلطنت می کرد. بعد از تخریب اورشلیم و معبد در ۷۰ میلادی، سیل امتهای همراه با میراث تفکر فلسفی آنها به درون کلیساهای مسیحی آغازی برای تحت تاثیر گذاشتن تعالیم آموزه ای بود. یوحنا سه نامه بین ۸۰ - ۹۰ میلادی از افسس به کلیساهای منطقه افسس نوشت و به آنها خصوصاً بر علیه تعالیم کاذب "سیرینتوس" هشدار داد که نوع خاصی از "گناستیکیسم" بود. "گناستیکیها"، مسیحیان مرتدی بودند که ادعا می کردند کسانی که فرقه آنها را به راه انداخته اند دارای دانش روحانی هستند علاوه بر معرفتی که در کتاب مقدس آشکار شده است.

نکته ۶. مکاشفه.

پدر کلیسا، "ایرانیوس" می گوید که مکاشفه در پایان سلطنت امپراطور "دومیتیان" نوشته شد. او به عنوان قیصر بر امپراطوری روم از ۸۱ - ۹۶ میلادی سلطنت کرد. و در سه سال آخر سلطنتش به مسیحیان جفا نمود. "دومیتیان" اصرار داشت که او را به عنوان خدا بپرستند و به صورت روزافزون با رشد مسیحیت مخالفت می کرد. مخالفت او در شرایط اجتماعی، اقتصادی و شرایط مذهبی همانند نبوت مکاشفه انعکاس یافت. گرچه نویسنده واقعی مکاشفه، خدا از طریق مسیح است، مسیح از طریق فرشته ای آن را بر یوحنا آشکار کرد و یوحنا آن را حدود ۹۵ - ۹۶ میلادی نوشت از یک طرف این کتاب مسیحیان جفا یافته را تشویق می کند و از سوی دیگر به مسیحیان بی توجه و غافل هشدار میدهد، آنانی که وسوسه میشوند از آلودگیهای دنیا پیروی کنند.

هدف این کتاب این است که به کلیسای مبارز که در کشمکش با نیروهای شریر است تسلی دهد. موضوع آن پیروزی مسیح و کلیسا بر اژدها، سمبل شرارت و مددکاران اوست.

نکته ۷. انتقال رونوشت کتابهای عهد جدید.

اول. دست نوشته های اصلی یونانی عهد جدید.

اسناد اولیه عهدجدید احتمالاً بر پاپیروس نوشته شده بودند که نوعی کاغذ نازک و شکننده بود که از چوب گیاه یا پاپیروس که در باتلاق های مصر و خاورمیانه رشد می کرد ساخته می شد. این اسناد را با "مرکب و قلم" می نوشتند (سوم یوحنا ۱۳). تمام کتابهای اصلی عهد جدید به زبان یونانی نوشته شده اند. به اسناد دست نویس در زبان یونانی نسخه یونانی می گویند. آنها را معمولاً توسط پیام رسان به کلیساها یا به دست کسی که می خواستند می رساندند. بر طبق کولسیان ۴: ۷ - ۹ پولس، تیخیکوس را مخصوصاً می فرستد که کلیسا شرایط او را بداند و از احوال او و هر آنچه که اتفاق می افتد با خبر شود.

دوم. نخستین رونوشتها و مجموعه کتاب های عهد جدید.

متن یونانی که امروزه در اختیار داریم به وسیله رونوشتهای دست نویس و در عرض بیش از ۱۴۰۰ سال یعنی زمانی که دستگاه چاپ اختراع و مورد استفاده قرار گرفت به ما منتقل گردید. سالها بعد از استفاده، رونوشتهای دست نویس کم کم پاره و برای استفاده بسیار کهنه می شدند. پس مردم به دقت رونوشتهایی از اسناد اصلی ساختند. بعد از چند سال باز هم رونوشتهایی دست نویس از روی رونوشتهای کهنه تهیه گردید و غیره. گرچه دیگر اسناد اصلی مصون از خطای اولیه از کتابهای مختلف عهد جدید را در اختیار نداریم اما رونوشتهای بسیار قدیمی که برای ما به جا مانده اند کمتر از دویست و پنجاه سال با تاریخ رونوشتهای اصلی فاصله دارند. این رونوشتهای قدیمی نسبت به سایر نوشته های قدیمی بسیار نزدیک به تاریخ نسخه های اصلی هستند. پس مسیحیان به قابل اعتماد بودن اسناد عهد جدید اعتماد زیادی دارند.

رو نوشت های انجیل و نامه های پولس باید در یک تاریخ زودتر نوشته شده و منتشر شده باشند. در دوم پطرس ۳: ۲، ۱۵ - ۱۶ پطرس رسول از وجود اناجیل و نامه های پطرس خبر داشت. او از "مطالبی که از انبیای مقدس و از ما رسولان مسیح آموخته اید"، همچنین از "نامه های پولس" سخن می گوید. احتمال دارد که "دو انجیل" اول و نامه های پولس به صورت دو مجموعه قبل از ۶۴ میلادی منتقل شده اند چون هرگز به صورت دست نوشته به تنهایی دیده نمی شوند. یکی از پدران کلیسا، معروف به "ژوستین شهید" می نویسد که تا حدوداً ۱۴۰ میلادی، انجیل لوقا از اعمال

رسولان جدا شد و با سه انجیل دیگر ادغام شد تا "چهار تصویر زندگی مسیح" را بسازند. نامه های عمومی و مکاشفه به هیچ مجموعه ای تعلق نداشتند چون در آثار پدران کلیسای نخستین به همان ترتیب دیده نمی شوند. آنها کم کم در مجموعه بزرگتری همراه با بقیه جمع آوری شده تا کل عهد جدیدی که امروزه در اختیار داریم در ابتدای قرن سوم ظاهر گردید.

سوم. رونوشت از کتابهای عهد جدید.

کتابهای عهد جدید در آغاز توسط اشخاص غیر رسمی و برای استفاده خصوصی یا توسط کاتبان و نویسندگان حرفه ای برای کلیساها و صومعه ها رونویسی شد. معمولا هر بار يك رونوشت درست می شد و همینطور که تقاضا زیاد شد احتمالا به صورت همزمان تعدادی رونوشت توسط خادمین مجرب از طریق دیکته کردن، آوا نویسی شد. در جریان آوا نویسی، اشتباهاتی به دست نوشته ها وارد گردید و این اشتباهات توسط نسخه نویسان بعدی تکرار شد و بدین ترتیب رونوشتهای متفاوتی پدیدار گردید. اما این حقیقت که ما رونوشتهای بسیاری از کتاب های عهد جدید در اختیار داریم این احتمال را ممکن می سازد که متن اصلی در بعضی از این رونوشتها حفظ شده باشد.

بعد از اینکه بالاخره مسیحیت، مذهب رسمی امپراطوری سوم در ۳۱۳ میلادی شد. امپراطور کنستانتین دستور داد که ۵۰ رونوشت از کل کتاب مقدس آماده شود و بین کلیساهای بزرگ در شهرهای امپراطوری توزیع گردد. به این رونوشتها "نشر مجاز" اطلاق شد و با استفاده از این متون بعدها هزاران رونوشت تهیه گردید. بین قرن چهارم و دوازدهم عهد جدید یا به صورت قسمتهایی مانند اناجیل یا نامه های پطرس و یا معمولا به صورت جلد های کامل کل عهد جدید یا کل کتاب مقدس منتشر می گردید. چون پاپيروس بسیار برای استفاده در خدمات عمومی یا در کتابخانه های صومعه ها شکننده بود کاتبان (نویسندگان) معمولا از صفحات پوست گوساله به نام "ولوم" یا پوست گوسفند به نام "پارچمنت" استفاده می کردند. از این مواد تا عصر چاپ در قرن پانزدهم استفاده شد.

تکلیف برای هفته آینده

اول. در طی هفته آینده متی فصلهای ۱۵ - ۲۱ را بخوانید.

دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و کلیسای مسیح را بنا کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید.

سوم. هر شب تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش کنید.